

DZIENNIK USTAW POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 10 stycznia 1959 r.

Nr 2

TREŚĆ:

Poz.:

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

12 — z dnia 30 grudnia 1958 r. zmieniające rozporządzenie z dnia 19 lutego 1957 r. w sprawie państwowego zasobu archiwalnego	9
13 — z dnia 30 grudnia 1958 r. w sprawie zasad i trybu wymierzania kar przez urzędy górnicze	10
14 — z dnia 31 grudnia 1958 r. w sprawie utworzenia funduszu handlowych kredytów zagranicznych	11

ROZPORZĄDZENIA:

15 — Ministra Finansów z dnia 17 grudnia 1958 r. zmieniające rozporządzenie z dnia 28 lutego 1951 r. w sprawie wykonania dekretu o podatku dochodowym	12
16 — Ministra Finansów z dnia 17 grudnia 1958 r. zmieniające rozporządzenie z dnia 6 czerwca 1951 r. w sprawie wykonania dekretu z dnia 26 października 1950 r. o podatku obrotowym	12
17 — Ministra Rolnictwa z dnia 7 października 1958 r. zmieniające rozporządzenie z dnia 29 stycznia 1929 r. o urzędowym badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju	13
18 — Ministra Rolnictwa z dnia 19 grudnia 1958 r. w sprawie zwalczania choroby lnu „pasma”	13
19 — Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 18 listopada 1958 r. w sprawie wykazów pracowników młodocianych	15

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

20 — z dnia 30 grudnia 1958 r. w sprawie ratyfikacji przez szereg państw Statutu Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej, podpisanego w Nowym Jorku dnia 26 października 1956 r.	19

12

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 30 grudnia 1958 r.

zmieniające rozporządzenie z dnia 19 lutego 1957 r. w sprawie państwowego zasobu archiwalnego.

Na podstawie art. 4 ust. 2 dekretu z dnia 29 marca 1951 r. o archiwach państwowych (Dz. U. Nr 19, poz. 149) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1957 r. w sprawie państwowego zasobu archiwalnego (Dz. U. Nr 12, poz. 66) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 5 dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Nadzorowi Naczelnej Dyrekcji Archiwów Państwowych nie podlegają materiały archiwalne gromadzone i opracowywane, a także powstałe w wyniku działalności następujących bibliotek:
Biblioteki Narodowej w Warszawie,
Biblioteki Śląskiej w Katowicach,
Biblioteki Publicznej m. st. Warszawy,
Miejskiej Biblioteki Publicznej im. E. Raczyńskiego w Poznaniu,
Wojewódzkiej i Miejskiej Biblioteki Publicznej im. H. Łopacińskiego w Lublinie,
Główniej Biblioteki Lekarskiej,
bibliotek Muzeów Narodowych w Warszawie, Krakowie i Poznaniu oraz Państwowych Zbiorów Sztuki na Wawelu w Krakowie, bibliotek głównych

szkół wyższych i Polskiej Akademii Nauk, bibliotek placówek Polskiej Akademii Nauk, jak również innych bibliotek, których wykaz ustali Minister Szkolnictwa Wyższego w porozumieniu z Ministrem Kultury i Sztuki na wniosek Naczelnego Dyrektora Archiwów Państwowych.

4. Naczelna Dyrekcja Archiwów Państwowych prowadzi ewidencję materiałów archiwalnych, o których mowa w ust. 3.”;

2) w § 6 na końcu przepisu skreśla się kropkę oraz dodaje wyrazy „i pozostających pod nadzorem Naczelnej Dyrekcji Archiwów Państwowych.”;

3) § 7 otrzymuje brzmienie:

„§ 7. Materiały archiwalne wchodzące w skład państwowego zasobu archiwalnego i podlegające nadzorowi Naczelnej Dyrekcji Archiwów Państwowych, z wyjątkiem materiałów, o których mowa w § 6, przechowuje się w całości w centralnych, wojewódzkich i powiatowych archiwach państwowych oraz czasowo w składnicach akt urzędów, instytucji, organizacji i przedsiębiorstw.”;

4) w § 10:

a) w ust. 1 lit. b) i c) otrzymują brzmienie:

„b) w urzędach, instytucjach i organizacjach na szczeblu wojewódzkim i powiatowym, w przedsiębiorstwach o znaczeniu lokalnym oraz w spółdzielniach produkcyjnych . . . 10 lat,

c) w urzędach, instytucjach i organizacjach na szczeblu gromadzkim . . . 5 lat”,

lit. d) skreśla się;

b) w ust. 5 po pkt 2 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) materiałów archiwalnych, których przechowywanie zostało na podstawie § 6 powierzone niektórym urzędom, instytucjom i organizacjom, dla których okres przechowywania ustala właściwy

minister (Prezydium Polskiej Akademii Nauk, władze naczelne organizacji).”;

5) w § 11 dotychczasowy tekst staje się ustępem pierwszym oraz dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Materiały archiwalne urzędów, instytucji, organizacji i przedsiębiorstw ulegających likwidacji przekazywane są jednostce, która przejmuje działalność jednostki likwidowanej. W braku takiej jednostki organ likwidujący przekazuje materiały archiwalne, po uprzednim ich uporządkowaniu, do właściwego archiwum państwowego”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

13

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 30 grudnia 1958 r.

w sprawie zasad i trybu wymierzania kar przez urzędy górnicze.

Na podstawie art. 134 ust. 3 dekretu z dnia 6 maja 1953 r. — Prawo górnicze (Dz. U. z 1955 r. Nr 10, poz. 65 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

I. Przepisy ogólne.

§ 1. W sprawach o wykroczenia wymienione w art. 134 ust. 1 prawa górniczego orzekają urzędy górnicze na zasadach i w trybie określonym niniejszym rozporządzeniem.

§ 2. W razie otrzymania doniesienia o popełnieniu wykroczenia określonego w art. 134 prawa górniczego okręgowy urząd górniczy, właściwy ze względu na miejsce popełnienia wykroczenia, przeprowadza dochodzenia w celu sprawdzenia okoliczności przytoczonych w doniesieniu. Dochodzeń można zaniechać, jeżeli doniesienie wniesione zostało przez organy inspekcyjne urzędu górniczego lub technicznej inspekcji pracy i zawiera wyjaśnienia podejrzanego.

§ 3. 1. Jeżeli wynik dochodzeń uzasadnia wszczęcie postępowania przed okręgowym urzędem górniczym przeciwko obwinionemu, okręgowy urząd górniczy wyznacza rozprawę, na którą wzywa obwinionego i świadków.

2. Okręgowy urząd górniczy może zarządzić uprzednio przeprowadzenie innych dochodzeń potrzebnych dla wyjaśnienia sprawy.

§ 4. 1. Wezwanie obwinionego na rozprawę powinno zawierać:

- 1) imię, nazwisko i adres obwinionego;
- 2) oznaczenie zarzuconego mu wykroczenia oraz wskazanie naruszonego przepisu;
- 3) miejsce i termin rozprawy;
- 4) uprzedzenie, że w przypadku niestawienia się — rozprawa odbędzie się w nieobecności obwinionego (zaocznie);
- 5) pouczenie o możliwości korzystania z pomocy obrońcy;
- 6) pouczenie, że obwiniony może sprowadzić na rozprawę świadków lub zaoferować inne dowody mogące służyć

do obrony lub też zgłaszać w tych sprawach wnioski w takim terminie, aby te dowody mogły być przeprowadzone na rozprawie.

2. Wezwanie na rozprawę doręcza się obwinionemu co najmniej na 7 dni przed terminem rozprawy.

§ 5. Obwiniony może korzystać z pomocy obrońcy, którym może być osoba zdolna do czynności prawnych i nie pozbawiona praw publicznych, co do której nie zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że trudni się obroną zawodowo nie posiadając uprawnień.

§ 6. 1. Obwiniony i jego obrońca mają prawo przeglądać akta sprawy i robić z nich odpisy.

2. Jeżeli postępowanie dotyczy sprawy, w której prokurator wszczął śledztwo, akta mogą być przeglądane przez obwinionego i obrońcę, jeżeli prokurator nie zgłosi sprzeciwu. Do czasu udostępnienia akt okręgowy urząd górniczy nie wyznacza terminu rozprawy.

§ 7. 1. Rozprawę prowadzi osoba sprawująca kierownictwo okręgowego urzędu górniczego lub wyznaczony przez nią pracownik tego urzędu z wyższym wykształceniem.

2. W razie zmiany osoby prowadzącej rozprawę w toku rozprawy — rozprawę prowadzi się od początku.

§ 8. Przed zamknięciem rozprawy obrońca i obwiniony mają ostatni głos.

§ 9. 1. Okręgowy urząd górniczy wydaje orzeczenie na podstawie wyników przeprowadzonej rozprawy oraz po rozpoznaniu wniosków obwinionego i obrońcy.

2. Orzeczenie okręgowego urzędu górniczego ogłasza prowadzący rozprawę po jej zamknięciu, może jednak odroczyć ogłoszenie orzeczenia najwyżej na 7 dni

§ 10. 1. Orzeczenie powinno zawierać:

- 1) oznaczenie urzędu;